

جورج فریدمن
استراتژیست

مشارکت امنیتی سه‌جانبه متشکل از ایالات متحده، بریتانیا و استرالیا - که به نام AUKUS شناخته می‌شود، یکی از جالب‌ترین اتحادها در تاریخ معاصر است و این پتانسیل را دارد که در سال ۲۰۲۴ یکی از مهمترین اتحادها در جهان باشد. متحد شدن سه کشوری که در هر دو جنگ جهانی و انواع درگیری‌های کوچک‌تر در کنار هم جنگیده‌اند را می‌توان مشابه اتحادیه Five Eyes، متشکل از کشورهای آمریکا، بریتانیا، استرالیا، کانادا و نیوزیلند در نظر گرفت که پس از جنگ جهانی دوم برای تبادل اطلاعاتی شکل گرفت. این همان چیزی است که وینستون چرچیل هنگام نوشتن «تاریخ مردمان انگلیسی‌زبان» در ذهن داشت. ضمناً در شکل‌گیری Five Eyes نکته نهفته این بود که اعضای آن باید درباره به اشتراک گذاشتن اسرار به یکدیگر اعتماد می‌کردند. این روند تا حدودی ناشی از این واقعیت است که همه آنها دارای منافع استراتژیک بودند. زیرا از آنجایی که همه این کشورها قدرت‌های دریایی بودند، منافع آنها در دریاهای جهان با هم یکی بود. اما این همکاری همچنین مدیون چیز دیگری است: اگر چه Five Eyes اساساً یک اتحاد نظامی است، اما اعضای آن نزدیک به ۳۰ درصد از تولید ناخالص داخلی جهان را در اختیار دارند و درک فرهنگی، سیاسی و تجاری مشابهی نیز دارند.

البته AUKUS یک هدف استراتژیک دارد. این اتحاد در ابتدا به‌عنوان مکانیسمی برای کمک به استرالیا برای دستیابی به زیردریایی‌های هسته‌ای معرفی شد، اما قرار است در نهایت شامل افزایش اشتراک اطلاعات، قابلیت‌های نظامی و صنعتی بومی، عملیات امنیتی و توسعه مشترک تسلیحات جدید شود. اما به طور ضمنی هدف این اتحاد مهار نیروی دریایی چین و جلوگیری از تسلط آن بر هر بخشی از اقیانوس آرام است اما این تنها اقیانوس آرام نیست که مورد توجه AUKUS است. اقیانوس اطلس در حال حاضر در معرض خطر نیست، اما همانطور که در دو جنگ جهانی یک منطقه بسیار مهم بود، در آینده نیز می‌تواند باشد. اعضای AUKUS درک می‌کنند که هرگونه تهدید موجودیتی که با آن مواجه می‌شوند از دریا می‌آید. اعضای AUKUS همه جزیره هستند. حتی ایالات متحده نیز به‌نوعی جزیره است چراکه اساساً باید از دریاهای اطراف خود دفاع کند. اگرچه بریتانیا مدل ژئوپلیتیکی است که AUKUS براساس آن بنا شده، اما ایالات متحده به‌عنوان مرکز ثقل نظام بین‌الملل جایگزین بریتانیا شده است و بنابراین این مسئولیت را دارد که از اعضای دیگر دفاع کند. من یک بار به کنفرانسی که توسط نیروی هوایی استرالیا سازماندهی شده بود، دعوت شدم. همه یونیفرم نظامی کشور مربوطه خود را پوشیده بودند، اما همه از این ایده که اتحاد کشورهاشان براساس یک شرایط طبیعی است، دفاع می‌کردند. البته هیچ اتحادی از تنش مصون نیست و AUKUS نیز از این قاعده مستثنی نیست. با این حال، سال ۲۰۲۴ اعضای AUKUS را به هم نزدیکتر خواهد کرد و نیوزیلند نیز احتمالاً به صفوف آنها خواهد پیوست و کانادا نیز همین موضوع را در نظر می‌گیرد. این اتحاد جهان را عمیقاً تحت تأثیر قرار می‌دهد. این اتحاد در حال حاضر اساساً یک اتحاد دریایی است، اما نمی‌توان قدرت اقتصادی اش را نادیده گرفت؛ به ویژه به این دلیل که به‌طور خاص علیه چین تنظیم شده است. از برخی جهات، AUKUS نتیجه طبیعی فرهنگ جهانی و منافع ملی است. دستیابی به زیردریایی‌ها و هواپیماهای هسته‌ای نشان‌دهنده این حقیقت است. همچنان که چین بیشتر و بیشتر به لحاظ اقتصادی ضعیف می‌شود، واقعیت اقتصادی AUKUS تبدیل شدن آن به اتحادی پیچیده‌تر است، به شدت احساس خواهد شد. نیروی نظامی آشکارترین جنبه قدرت ملی است، اما جنبه‌های زیاد دیگر از قدرت نیز وجود دارد. به نظر من سال آینده سال همسویی این قدرت و استفاده از آن در سطح جهانی خواهد بود چراکه نیوزیلند و کانادا نیز واقعیت‌های مدنظر خود را با این اتحاد همسو خواهند کرد.

اوکرایین؛

پیش‌بینی اندیشکده ژئوپلیتیکال فیوچرز دربار

اروپا به نفع خود استفاده کنند. انتظار می‌رود بحث‌ها پیرامون سیاست‌های سبز و مهاجرت بر چشم‌انداز سیاسی سال ۲۰۲۴ تسلط داشته باشد و نتایج آن به‌طور بالقوه مسیر استراتژیک کمیسیون بعدی اروپا را شکل دهد.

روسیه

پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، روسیه در وضعیت بحرانی قرار گرفت اما به تدریج اقتصاد این کشور به آرامی به لطف هجوم فناوری‌ها و از ارز خارجی حاصل از فروش کالا، ایجاد ذخایر نقدی و سرمایه‌گذاری خارجی بهبود یافت. تنها پس از دستیابی به رشد اقتصادی پایدار بود که مسکو توانست الزامات ژئوپلیتیکی بزرگتر خود، نظیر بازیابی قدرت منطقه‌ای و جهانی، از سرگیری نقش خود به‌عنوان یک بازیگر مهم ژئوپلیتیکی، حفظ امنیت مرزها و جلوگیری از تجزیه بیشتر قلمرو خود را دنبال کند. کرملین سیاست‌های متعددی را در راستای تحقق این اهداف اجرا کرد و اطمینان حاصل کرد که فعالانه در تجارت خارجی حضور دارد تا جریان مداوم درآمد را تضمین کرده و نیروهای مسلح خود را مدرن‌سازی کند و نفوذ خود را در سرزمین‌های شوروی سابق حفظ کند. در طول این چرخه بهبود بلندمدت بود که روسیه وارد بحران دیگری شد زیرا اروپا و غرب پس از حمله به اوکراین روابط تجاری خود را با روسیه قطع کردند. این امر مسکو را مجبور کرد که به سرعت به سمت شرق حرکت کرده و منابع جدید فناوری به دست آورد و واردات را از منابع دیگری صورت دهد. به عبارت دیگر، مسکو مجبور بود مشکلات کوتاه‌مدت فوری ناشی از جنگ در اوکراین را حل کند و در عین حال همچنان به مسائل بلندمدت ناشی از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی رسیدگی کند؛ پیش‌بینی سال ۲۰۲۴ حول این واقعیت می‌چرخد.

کرملین به تطبیق اقتصاد خود با روندهای جدید ژئوپلیتیکی و فشارهای وارده از سوی غرب ادامه خواهد داد. صرف‌نظر از اینکه مذاکراتی برای پایان دادن به جنگ در اوکراین انجام شود یا نه، تأثیر رژیم تحریم‌های غرب بر روسیه برای مدتی محسوس خواهد بود. از آنجایی که جریان پول از طریق تجارت و دسترسی به کالاهای تکنولوژیکی همچنان مهم است، مسکو خواهان مشارکت‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت با دیگر کشورها برای ایجاد روابط پایدار است. برای مثال، برقراری و اولویت‌بندی روابط بلندمدت جدید با کشورهای آسیایی، برای مسکو حیاتی خواهد بود، زیرا با این روابط از کاهش شدید درآمد مسکو و افول استانداردهای زندگی مردم روسیه به دلیل اعمال تحریم‌ها و کمبودهای بیشتر جلوگیری می‌کند. اگر این نارضایتی‌ها برطرف نشود، ممکن است مسکو به‌زودی با اعتراضات ناآرامی‌های داخلی روبه‌رو شود.

همچنین برای روسیه مهم است که به تقویت تولید داخلی با هدف جایگزینی واردات، کاهش وابستگی خود به فناوری‌های خارجی و ایجاد شغل برای مردم روسیه ادامه دهد. در واقع، اقتصاد روسیه در وضعیت باثباتی در حال ورود به سال ۲۰۲۴ است و به لطف توانایی روسیه در جهت‌دهی مجدد تجارتش در آسیا، اعمال واردات موازی، ارائه مشوق‌های دولتی و یک بازار به‌طور کلی اشباع‌نشده، بهتر از حد انتظار عمل کرده است.

اماس در عین حال دلایل کافی وجود دارد که باور کنیم روسیه در حال نزدیک شدن به محدودیت‌های رشد اقتصادی در برخی از بخش‌ها از جمله تولید صنعتی است. این بدان معناست که اقتصاد روسیه باید منابع بیشتری برای رشد بیابد و این کار به دلایل مختلف دشوار خواهد بود. هر منطقه و هر بخش صنعتی برای تولید بیشتر به سرمایه‌گذاری اضافی از جمله جذب سرمایه‌گذاری خارجی نیاز دارد، اما عدم ثبات ژئوپلیتیکی، تهدید وارده از سوی

از صدور حکم دادگاهی که دولت را مجبور به اصلاح برنامه‌های هزینه‌های خود برای سال ۲۰۲۴ و پس از آن کرد، تصمیم دولت برای قطع یارانه گازوئیل باعث اعتراض شد. کشاورزان در سراسر اروپا از پیش هم‌شکایت داشتند که استانداردهای زیست‌محیطی رو به رشد اتحادیه اروپا، بروکرسی و توافقنامه‌های تجارت آزاد، توان رقابتی آنها را تهدید می‌کند.

در واقع، اقتصاد آلمان در کل در سال ۲۰۲۳ برای اولین بار از زمان شروع همه‌گیری کووید-۱۹ کوچک شده است. به نظر نمی‌رسد که شرایط در سال ۲۰۲۴ بهتر از قبل باشد. برلین تحت فشار ایالات متحده تلاش می‌کند تا آسیب‌پذیری‌های استراتژیک خود را در روابطش با چین کاهش دهد اما وابستگی گسترده و عمیق آلمان به تجارت و سرمایه‌گذاری چین و فقدان جایگزین‌های مناسب برای چین به این معنی است که این روند کند خواهد بود. در همین حال، اقتصاد رو به افول آلمان و اعمال مجدد قوانین سختگیرانه در خصوص هزینه‌های دولتی توسط اتحادیه اروپا، در کنار عوامل دیگر، موجب خواهد شد که رشد اقتصادی اروپا در کل کاهش یابد.

در فرانسه، امانوئل ماکرون سال جدید را با ترمیم کابینه خود آغاز کرد. این حرکت انقدرها نشان‌دهنده تغییر استراتژی فرانسه نیست، بلکه نشان می‌دهد که فرانسه قصد دارد در سال ۲۰۲۴ با آشوب‌های سیاسی سال ۲۰۲۳ که به واسطه اعتراضات گسترده به اصلاحات قانون بازنشستگی رخ داد، مواجه نشود. فرانسه در سال ۲۰۲۳ اعتراض گسترده به قوانین مهاجرتی را نیز تجربه کرد. پاریس امیدوار است سال ۲۰۲۴ را با تمرکز بر مسائل دیگری مانند ایجاد اشتغال و افزایش مشارکت نیروی کار سپری کند. مهمتر از آن، ماکرون می‌خواهد با محبوبیت فراینده راست افراطی به رهبری مارین لوپن که در حال گسترش نفوذ خود در پارلمان بعدی اروپا است، مقابله کند. به‌طور کلی فرانسه امیدوار است که از ادامه خطر اعتراضات سال ۲۰۲۳ ایمن بماند.

از سوی دیگر روابط پیچیده فرانسه با روسیه - از جمله رقابت این دو کشور برای نفوذ در آفریقا - به این معنی است که فرانسه نمی‌تواند اوکراین را نادیده بگیرد. در عین حال، مناطق دوردست و پایگاه‌های نظامی فرانسه در اقیانوس‌های هند و آرام همچنان پاریس را وادار می‌کند تا در مسائل جهانی با واشنگتن هماهنگ باشد. با این حال، تمرکز اصلی فرانسه در سال ۲۰۲۴، بر روی منتقله دریای مدیترانه خواهد بود. بر اساس گزارش آژانس مرزی اتحادیه اروپا، عبورهای غیرقانونی مرزی به اتحادیه اروپا در سال گذشته از مرز ۳۵۵ هزار مورد عبور کرده که بالاترین رقم از زمان اوج بحران مهاجران در سال ۲۰۱۶ است. با در نظر گرفتن وضعیت فعلی خاورمیانه و بخش‌هایی از شمال آفریقا، اتحادیه اروپا ممکن است امسال با یک بحران دیگر پناهجویان مواجه شود. بنابراین مهاجرت به یک موضوع سیاسی و حیاتی در سراسر اروپا تبدیل خواهد شد و به‌طور قابل توجهی بر انتخابات آینده، از جمله انتخابات پارلمان اروپا در ماه ژوئن، تأثیر خواهد گذاشت. نارضایتی فراینده از تشکیلات سیاسی نشان می‌دهد که احزاب جریان اصلی ممکن است برخی از پیشنهادات رادیکال راست افراطی و چپ افراطی، به‌ویژه در مورد مهاجرت را به کار بیاورند. همزمان، افزایش اعتراضات کشاورزان در ماه‌های پایانی سال ۲۰۲۳، طیفی از موضوعات مرتبط با سیاست‌های اتحادیه اروپا، از جمله دستور کار سبز کمیسیون اروپا را در کانون توجه قرار داده است. از آنجایی که احزاب سیاسی در سراسر بلوک اروپا، کمپین‌های خود را برای انتخابات ۲۰۲۴ به راه انداخته‌اند، محافظه‌کاران اروپایی و احزاب ضدنظم موجود، آماده هستند تا از نارضایتی موجود در خصوص سیاست‌های سبز اتحادیه

اعتصابات و اعتراضات در اروپا موضوع جدیدی نیست. اما دو عامل اعتراضات در اروپا در سال ۲۰۲۴ را متمایز خواهد کرد: نخست، ماهیت فراملی آن و دوم، تمرکز آن بر اقتصاد. اخیراً کشاورزان در کشورهای نظیر بلغارستان، فرانسه، آلمان، هلند، لهستان و رومانی دست به تظاهرات زدند و کارکنان بخش حمل‌ونقل ریلی و سایر بخش‌های حمل‌ونقل عمومی در بلغارستان، آلمان، لهستان و رومانی دست به اعتصاب زده‌اند. این اتفاقات پتانسیل هماهنگی میان همه بخش‌های معترض را در سراسر اروپا در نتیجه سیاست‌های اقتصادی و سیاسی افزایش داده و ممکن است منجر به تداوم و گسترده‌تر شدن موج اعتراضات شود. علاوه بر این، حاکمیت در اتحادیه اروپا بین سطوح مختلف دولت‌ها توزیع شده است و همین امر تلاش‌های دولت‌ها برای واکنش نشان دادن به ناآرامی‌ها را پیچیده‌تر می‌کند.

شاید مهمترین خطر ژئوپلیتیکی در خصوص اتحاد اتحادیه اروپا به اوکراین مربوط شود که وارد سال سوم جنگ با روسیه شده است. یکی از مؤلفه‌های کلیدی طرح روسیه برای پیروزی بر اوکراین، ایجاد یا تشدید اختلاف میان حامیان غربی اوکراین است؛ چراکه بدون حمایت آن‌ها کی‌یف به شدت تضعیف می‌شود. در عین حال، در سال ۲۰۲۴ اروپا شاهد برگزاری انتخابات است و همین امر فرصت‌های متعددی را برای کرملین فراهم می‌کند تا با استفاده از کمپین انتشار اطلاعات نادرست و سایر حملات ترکیبی، در نتایج انتخاباتی که قرار است در اروپا برگزار شود، دخالت کند. علاوه بر این، بسیاری از کشورهای که قرار است انتخابات برگزار کنند از نظر جغرافیایی نزدیک به مرز روسیه هستند؛ تریش، فنلاند، لیتوانی، رومانی و اسلواکی کشورهای از این دست هستند.

با این حال، مهمترین انتخابات برای روسیه، انتخابات پارلمان اروپا است که در ماه ژوئن برگزار می‌شود. پارلمان اروپا به خودی خود قدرت چندانی ندارد اما قوه مجریه اتحادیه اروپا که همان کمیسیون اروپا باشد از دل این پارلمان بیرون می‌آید. در حال حاضر، کمیسیون اروپا قاطعانه با تجاوز روسیه به اوکراین مخالف است و برای حفظ انسجام اروپا در حمایت از کی‌یف تلاش کرده است. زمانی که روسیه تلاش کرد دسترسی اوکراین به دریای سیاه را مسدود کند، کمیسیون اروپا بودجه‌ای را برای ایجاد زیرساخت‌های جدید با هدف تسهیل تجارت اوکراین تصویب کرد. این پروژه همچنین به تثبیت موقعیت خط مهار جدید ناتو علیه روسیه از دریای بالتیک تا دریای سیاه کمک می‌کند. اتحادیه اروپا همچنین در حال مذاکره مجدد درباره بودجه چندساله خود است تا بودجه بازسازی اوکراین را نیز در این طرح بگنجانند. این بودجه به کشورهای عضو اجازه می‌دهد حتی قبل از پایان جنگ در اوکراین سرمایه‌گذاری کنند. روسیه برای بهره‌برداری از مشکلات اقتصادی-اجتماعی در اروپا هر چه در توان دارد، انجام خواهد داد؛ بنابراین انتظار اعتراضات و بی‌ثباتی سیاسی بیش از حد معمول در اروپا، به‌ویژه در نیمه اول سال ۲۰۲۴ را داشته باشید.

یکی از دلایلی که اروپا می‌خواهد در حال حاضر بودجه بلندمدتی را برای اوکراین تصویب کند، این است که از خستگی فراینده ناشی از جنگ و هزینه‌های مرتبط با آن عبور کند. اعتراضات کشاورزان نمونه‌ای بارز از هزینه‌های جنگ در اوکراین است. در لهستان، رومانی و سایر کشورهای هم‌مرز با اوکراین، کشاورزان خواستار حمایت تجاری دولت‌هایشان شده‌اند و به‌طور متناوب گذرگاه‌های مرزی را مسدود می‌کنند تا سبیل محصولات ارزان‌تر اوکراین را مهار کنند. از آنجایی که اوکراین عضو اتحادیه اروپا نیست بنابراین محصولاتش نیازی به رعایت استانداردهای بالای این بلوک ندارد و بنابراین این محصولات اغلب از بازارهای غیررسمی در اروپا سر در می‌آورند. بسیاری از کامیون‌داران به موج اعتراضات کشاورزان پیوسته‌اند و از اینکه رانندگان اوکراینی موجب می‌شوند دستمزد آنها کم شود، خشمگین هستند. این در حالی است که کشاورزان لهستانی و رومانیایی در سال ۲۰۲۳ از کمیسیون اروپا برای مقابله با محصولات اوکراین کمک مالی دریافت کردند و بخش حمل‌ونقل در دو سال گذشته به سرعت رشد کرده است زیرا تجارت اوکراین وارد مسیرهای زمینی شده است.

اگرچه بازی‌های سیاسی و کمپین‌های نفوذ روسیه عامل مهمی است، اما واقعیت این است که کسب‌وکارهای اروپایی با چالش‌هایی واقعی روبه‌رو هستند. به‌عنوان مثال، در آلمان، پس